

РЕШЕНИЕ

№ 550

гр. София, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **11457** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ф. ТО СИУ, [дата на раждане], гражданин на специален административен район Х., Китайска народна Република срещу ОТКАЗ рег. № 5364р-18072 от 14.09.2021г., издаден от Директора на дирекция Миграция – МВР, с който е отказано предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на административния акт, поради допуснати нарушения на административно-производствените правила, неправилно приложение на материалния закон и противоречие с целите му. Твърди се, че Ф. Сиу е получил виза тип "Д" на основание чл.25, ал.1 т.6, б."б" /отм./ вр. с чл.15 от ЗЧРБ, доколкото е направил инвестиция на обща стойност над 1 000 000лв.. Визира се, че на 14.05.2021г. е подал документи за издаването на разрешение за постоянно пребиваване, по което заявление е получил на 18.06.2021г. указания с писмо рег.№53648611763 от 17.06.2021г. като срокът за разглеждане на заявлението е удължен с два месеца. Твърди се, че е получена на 12.08.2021г. виза тип "Д" с валидност 12.02.2022г., която е представена на ответника на 27.08.2021г., след което е получил ново указание да представи копие от международния /МН/ си паспорт, както и визата по чл.15, ал.1 от ЗЧРБ и печата за последното влизане на територията на РБ. Даден е срок за изпълнение 14.09.2021г. и предупреждение, че при неизпълнение на указанията производството ще бъде прекратено. Визирано е, че лицето е

пристигнало в РБ на 02.09.2021г. и е представило копие от МН паспорт, виза и данни за последно влизане в страната, след което последвал оспорения отказ. Твърди се, че отказа не е постановен в съответствие с принципа за бързина на административния процес, откритост, предвидимост, предвид и това, че повече от месец от изпълнение на указанията страната е била държана в неведение за отказа, както и с оглед това, че инвестициите са направени преди законодателните промени. Твърди се, че има процесуално нарушение с дадените две различни по съдържание указания. Твърди се, че инвестицията е преди измененията в ЗЧРБ. Подчертава се, че първата виза от 03.12.2020г. е била валидна до 03.06.2021г. и при получаване на указанията адресатът е получил нова виза на 12.08.2021г. с валидност 6-месеца. Релевира се довода, че при издаването на визата е направена и преценка за получаване и на разрешение за постоянно пребиваване, за което има отказ и предвид това, че двата акта са обвързани един с друг. Подчертава се, че м.11.2020г. когато е подадено заявлението за виза и при получаването ѝ на 03.12.2020г. са налице още предпоставките за постоянно пребиваване. В тази връзка оспорващият се позовава на §.31 от ЗЧРБ за започналите производства, които се довършват по досегашни яред. Твърди се, че заявлението за пребиваване е преди указания срок от 14.05.2021г., поради което трябва да се разгледа по стария ред. Допълва се, че новите промени в чл.25, ал.1 т.6 от ЗЧРБ в сила ДВ бр.21/21г. към момента и не могат да се приложат, защото липсва правилник. Прави се заключението, че визата тип "Д" е получена преди законодателните промени, както и инвестициите са направени преди това, поради което заявлението следва да е било разгледано по досегашния ред и новите правила не са приложени за оспорващия.

В съдебно заседание- жалбоподателят чрез писмени бележки на адв.В. - поддържа жалбата. Претендира разности по списък.

Ответникът – директор на дирекция „Миграция” - МВР, чрез процесуален представител юрк. Ч., изразява становище за неоснователност на жалбата и излага доводи за законосъобразност на оспорения акт. Визира, че §.31 от ДР на ЗЧРБ се отнася за други случаи -за категорията синя карта на ЕС-разрешение за пребиваване на сезонни работници и вътрешнокорпоративен трансфер. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Жалбата от 11.11.2021г. по отношение на връчване от 09.11.2021г. е в срок, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ, за което се съобрази следното:

Производството пред ответника е образувано по заявление рег.№Г-1712 от 14.05.2021г. за предоставяне на статут за постоянно пребиваване на основание чл.25, ал.1, т.6, б."б" от ЗЧРБ.

Констатирано е от ответника, че заявлението не е подадено при спазване на изискванията на чл.34, ал.3 от ППЗЧРБ –не по-късно от 2 месеца преди изтичане на срока на издадената виза, тъй като срокът на визата е до 03.06.2021г..

С писмо на 17.06.2021г. молителят е уведомен, че срока на визата е изтекъл и срока за разглеждане на уведомлението е удължен на 2 месеца като е дадена възможността да се представи нова виза и данни кога за последно е влязъл в РБ.

Новоиздадената виза е представена на 02.09.2021г., както и копие от МН

паспорт.

Изложените обстоятелства са посочени в оспорения акт и не са спорни, доколкото са удостоверени от съответните дати с входящ печат.

С оспорения в настоящото производство отказ рег. № 5364-18072 от 14.09.2021г. на л.12, издаден от директора на дирекция Миграция - МВР, на Сиу Ф. То е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България. Посоченото съображение за отказ е, че не е спазен чл.34, ал.3 от ППЗЧРБ и към момента на разглеждане на заявлението срокът по издадената виза тип "Д" е изтекъл, за което лицето е уведомено за недостатъците с писмо №536400-11763 от 17.06.2021г.. Посочено е, че на 02.09.2021г. е представена новоиздадена виза тип "Д" и копие от паспорта с печат на последно влизане 02.09.2021г.. Прието е от писмо на Б. от 23.03.2021г. и 10.09.2021г., че лицето има вложения от 1 000 000лв. в сделка за покупка на БЦК. Визирано е, че приложим е ЗЧРБ редакция ДВ бл.21 от 2021г. в сила от 16.03.2021г., доколкото заявлението е подадено на 14.05.2021г., поради което чл.25, ал.1, т.б, б. "б" от ЗЧРБ не дава основание при инвестиция над 1 000 000лв. в ЦК да се разреши пребиваване. Изискването на нормата след измененията е да бъдат вложенията по придобиване права по концесионен договор, поради което е отказано. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – директора на дирекция „Миграция” при МВР, съобразно чл. 57 от ППЗЧРБ. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изложени са фактическите и правни основания за постановения отказ.

Спорът е правен –дали материалният закон на чл.25, ал.1, т.б, б. "б" от ЗЧРБ е приложен правилно.

Безспорно, след като заявлението е подадено на 14.05.2021г., то приложимата редакция на нормата е след измененията в ДВ бр.21/2021г., доколкото към момента на влизането им в сила 16.03.2021г. няма висящност на производството. Същата не се създава с подаването на заявление за издаване на виза тип "Д", тъй като се касае за друго производство, което завършва с друг акт –именно новоиздадената виза на 12.08.2021г.. Не се споделя довода в жалбата, че в това производство се прави и преценка за постоянното пребиваване. Касае се за документ, необходим за издаването на разрешение за постоянно пребиваване, което се постановява по друг ред и от друг орган, поради което подобни доводи са несъстоятелни. Останалите съображения за накърняване на принципите за предвидимост, прозрачност и бързина също не се споделят. Отнася се не за действия на органа и за различен подход, а за законодателна промяна. Регламентът на новата материална норма е ясен за вложения от 1 000 000лв. отнасящи се само до инвестиции по концесионни договори и не обхващащ процесния случай на закупени ЦК, при които вече инвестициите следва да бъдат 2 000 000лв..

Спорът е дали законодателят е дал толеранс в §.31 от ПР на ЗЧРБ. Видно от същия, обнародван в ДВ бр.21/21г. в сила от 01.06.2021г. започвалите и неприключилите производства до 31.май 2021г. вкл. по разрешенията за пребиваване, НО НА ОСНОВАНИЕ Т.7 -се довършват по досегашния ред. Следователно към 01.06.2021г. производството започнало по заявление от 14.05.2021г. не е завършило, все още не е постановен акт, но същото не е по т.7, а по т.б. С оглед изложеното - същото не трябва да се довърши по досегашния ред, поради което е приложима редакцията на чл.25,

ал.1 т.6 б."б" ДВ бр..101/2019г., преди измененията с ДВ бр.21/2021г.. Съответно действащата и приложима нова редакция -изисква по-висок /двоен размер/ на вложенията в ЦК -не 1 000 000лв., а 2 000 000лв..

Следователно -неправилно е позоваването на оспорващия, че следва да се приложи §.31 от ДР на ЗЧРБ, който касае висящите производства по т.7, а не по т.6 /както е процесното/ -да се довършат по досегашния ред. Предвид изложеното оспорения отказ е и материално-законосъобразен, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли и предвид изхода от спора на ответника трябва да се присъди юрк.възнажграждение от 100лв. по НППП вр. с ЗПП.

Воден от горното, Административен съд София- град, I отделение, 47-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА ЖАЛБАТА на Ф. ТО СИУ, [дата на раждане] , гражданин на специален административен район Х., Китайска народна Република срещу ОТКАЗ рег. № 5364р-18072 от 14.09.2021г., издаден от Директора на дирекция Миграция – МВР, с който е отказано предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България на жалбоподателя.

ОСЪЖДА– жалбоподателя да заплати на МВР 100лв. /сто/ юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

Съдия: